R5272

ISRAEL SPARED OR PASSED OVER

இஸ்ராயேல் காக்கப்பட்டது அல்லது கடந்து போகப்பட்டது

யாத்திராகமம் 12:21-31

மனுஷ குமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியம் செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனை கொடுக்கவும் வந்தார். - மத்தேயு 20:28

கிறிஸ்தவ ஜனங்கள் யூத பஸ்காவைப் பற்றி அது ஒரு ஏற்பாடு என்னும் பழங்கால நினைவுகூருதல் என்றும் கூறி, அதில் எந்தவித விசேஷித்த கவனமும் செலுத்துவதில்லை. அதற்கு காரணம் பஸ்காவின் அர்த்தம் பொதுவாக புரிந்து கொள்ளப்படாததேயாகும். உண்மையிலேயே யூதர்களைக் காட்டிலும் கிறிஸ்தவர்களே பஸ்காவில் அதிகமாக ஆழ்ந்த ஆர்வம் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் ஒரு வகையில் முழு உலகமே அதில் ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய பாடத்தில் நாம் அதை பார்ப்போம்.

எபிரேயர்களுக்கு தொடர்ந்து அநீதி இழைத்து வந்ததால், எகிப்தியர்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட பத்தாவது வாதை தலைச்சன்களின் மரணமாகும். எகிப்தின் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் மரணம் சம்பவித்தது. அவரது குடும்பங்களின் மலராகிய முதற்பேரான குமாரன் அல்லது குமாரத்திக்கு மரணம் வந்தது. அந்த இரவின் பயங்கரத்தைக் குறித்து விளக்குவதைக் காட்டிலும் கற்பனை செய்து பார்ப்பது மேலானதாக இருக்கும்.

மரணம் என்பது வேதவாக்கியங்களில் மனிதனின் சத்துருவாக, பாவத்தின் தண்டனையாக எப்பொழுதும் குறிப்பிடப்படுகிறது. மரண தண்டனை நமது ஆதி பெற்றோர்கள் மீது பாவத்தினால் வந்தது; அவர்கள் மூலமாக பரம்பரை சட்டத்தின்படி அவர்களது பிள்ளைகள் அனைவருக்கும், மனுக்குலம் முழுவதற்கும் வந்தது. நாம் அனைவரும் மரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; தேவனுடைய சித்தத்தினால் மட்டுமே மரணத்திலிருந்து மீட்பு என்கிற நம்பிக்கையை பெறக்கூடும் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. "அநீதியுள்ளவர்களுக்கு பதிலாக நீதியுள்ள" இயேசுவின் மரணத்தின் மூலம் தேவ நீதிக்கான மீட்கும் பொருளை தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். பாவத்திற்கும் மரணத்திற்குமான மாபெரும் பரிகாரம் சீக்கிரத்தில் மனுக்குலத்திற்கு பயன்படுத்தப்படும் என்றும் வேதாகமம் கூறுகிறது. மேசியாவின் ஆளுகையில் மரண தண்டனை ஒழிக்கப்படும், சாபம் நீக்கப்படும், இனி அங்கே பெருமூச்சும், அலறுதலும் மரணமும் இராது.

மாறாக, மரணத்தையும், சாபத்தையும் நீக்கிப்போடுதல் என்பது மகிமையடைந்த இரட்சகர் மூலமாக ஜீவனுக்கான ஆசீர்வாதத்தை கொண்டு வருதல் என்று பொருள்படும். முழுவதுமாக பிரகாசிக்கப்பட்டு தங்கள் கைகளில் தெய்வீக கிருபையை ஏற்றுக்கொள்கிற அனைவருக்கும் அவர் ஜீவனை கொடுக்கிறவராக ஆவார். பிதாவாகிய ஆதாமின் மகிமையான பூரணத்திற்கும், நித்திய ஜீவனின் சிலாக்கியத்திற்கும் விருப்பங்கொண்டு கீழ்ப்படிகிற அனைத்து மனுக்குலத்திற்குமான முழுமையான மீட்புக்கு உயிர்த்தெழுதல் என்கிற செயல்முறை ஆரம்பமாகும்.

ஆறாயிரம் வருடங்களாக முழு மனுக்குலத்திற்கும் தேவன் அளித்திருக்கிற அதே தண்டனையையே அந்த இரவில் எகிப்தியர் மேல் தேவன் கொண்டு வந்தார். தண்டனையானது மரணத்தில் அவ்வளவு அதிகமாக இல்லாதிருந்தாலும். அது சடுதியாக வந்தது மிக மோசமாக இருந்தது. நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் ஓய்விலிருந்த முதற்பேறானவர்கள் காலைக்கு முன்னரே பிணமானார்கள். சாதாரணமாக நடப்பதை போல் அல்லாமல் மரண தண்டனையானது அவர்கள் மீது சடுதியாக வந்தது. அவர்கள் நித்திரையடைந்தார்கள்.

இந்த வாதையானது இஸ்ரயேலர்களின் வீடுகளை தொடவில்லை. அவர்களது முதற்பேறானவர்கள் சர்வ வல்லவரால் தப்புவிக்கப்பட்டனர், கடந்து போகப்பட்டனர், பாதுகாக்கப்பட்டனர். ஆகையால் தான் அதற்கு கடந்து போகுதல் (பஸ்கா) என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. தெய்வீக கட்டளையின்படி இந்த சரித்திர நிகழ்வை இஸ்ரயேலர்கள் ஆண்டு விழாவாக ஆக்கினார். ஒவ்வொரு இஸ்ரயேலனும் இந்த கடந்து போகுதலை (பஸ்கா) ஆசரிக்கும் போது தேவனிடத்திலான விசுவாசத்தையும் தனது முற்பிதாக்களின் இந்த தெய்வீக விடுதலையின் பதிவில் உள்ள தனது நம்பிக்கையையும் காண்பிக்கின்றான். இல்லையெனில் அவன் வஞ்சகம் பண்ணுகிறவனாக இருப்பான். ஏனெனில் இதற்கு வேறெந்த அர்த்தமும் இல்லை.

கடந்து போகுதலின் (பஸ்காவின்) உண்மையான அர்த்தம்

கடந்து போகுதலில் இஸ்ரயேலர்களது அனுபவங்களானது உருவகமாக இருந்தன. ஒரு நிழலாக அவை தேவனுடைய தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களின் ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலரின் அனுபவங்களை அடையாளப்படுத்தின. ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்கள் என்பது யூதர்கள், ரோமர்கள், பிரெஞ்சுக்காரர்கள், பிரிட்டிஷ்காரர்கள் போன்ற "சகல ஜாதிகளிலிருந்தும் கோத்திரங்களிலிருந்தும் ஜனங்களிலிருந்தும், பாஷைக்காரரிலுமிருந்தும்" கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்ட தேவனுடைய பரிசுத்த ஜனங்களின் கூட்டம் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலின் பிரதானமான அங்கத்தினர்கள் மாம்சீக இஸ்ரயேலிலிருந்து வந்தவர்கள். ஆனால் எந்த தனிப்பட்ட ஜாதியும் எந்தவித பிரத்தியேக உரிமை கோரலையும் வைக்க முடியாது. இது ஒரு ஜாதியின் அடிப்படையிலோ முன்னுரிமை அடிப்படையிலோ தெரிந்தெடுக்கப்படாமல் குணலட்சண அடிப்படையிலே மாத்திரம் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஒரு வகுப்பாக இருக்கிறது.

ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலரின் இந்த வகுப்பார் அந்த இரவிலே கடந்து போகப்பட்ட மாம்சீக இஸ்ரயேலரின் முதற்பேறானவர்களால் குறிப்பிடப்பட்டார்கள். அடுத்த நாள் காலை சகல இஸ்ரயேலின் சேனைகளும் முதற்பேறானவர்களின் தலைமையின் கீழ் வெளியேறின. இந்த முதற்பேறானவர்கள், மகிமையடைந்த மேசியாவை ராஜரீக பிரதான ஆசாரியராக கொண்ட ராஜரீக ஆசாரியரை அடையாளப்படுத்துகிற ஆசாரிய வகுப்பாரை குறித்தனர். சீக்கிரத்தில் அவரும் அவருடைய "முதற்பேறானவர்களின் சபையும்" (எபிரேயர் 12:23) அவரது உயிர்த்தெழுதலில், முதலாம் அல்லது பிரதான உயிர்த்தெழுதலில் பங்கு பெற்று மகிமையடைவார்கள். அவர்கள் தேவனுடன் இசைவிற்குள் திரும்பி வர விரும்புகிற அனைவரையும் ஆசீர்வதிக்கிற மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் வல்லமையிலும் மகிமையிலும் அமர்த்தப்படுவார்கள்.

கடந்த காலங்களில் வேதமாணவர்கள் தேவனுடைய வசனத்தை புரிந்து கொள்ளுவதில் மந்தமாகவே இருந்தனர். அவர்கள் படிப்படியாக தற்கால சிலாக்கியங்களின் வெளிச்சத்தில் தெய்வீக அன்பின் நீளத்தையும் அகலத்தையும் உயரத்தையும் ஆழத்தையும் அவர்கள் கற்பனை பண்ணிப்பார்க்க கூடாத அளவுக்கு தேவனுடைய வசனங்கள் முன்வைக்கிறது என்ற உண்மையை உணர்ந்துகொள்ளும் நிலைக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். தேவன் முதற்பேறானவர்களின் சபையைப் பற்றி பேசும் போது, அவர் மற்ற குமாரர்களை கொண்டிருக்க நோக்கங்கொண்டிருக்கிறார் என்றும் இவர்கள் முதலாவது குமாரர்கள் மாத்திரமே என்றும் அவர் சுட்டிக்காட்டுவதாக வேதமாணவர்கள் தற்போது பார்க்கின்றனர். கடந்து போகப்பட்ட இஸ்ரயேலின் முதற்பேறானவர்கள் மாத்திரமே எகிப்தின் அடிமைத் தனத்திலிருந்து காக்கப்படாதது போன்று எகிப்தின் அடிமைத்தனமானது அடையாளப்படுத்துகின்ற பாவம் மற்றும் மரணத்தின் அடிமைத்தனத்தினின்று சபையின் முதற்பேறானவர்கள் மாத்திரமே காக்கப்படுவதில்லை. மாறாக, முதற்பேறானவர்கள் காக்கப்படுவது என்பது மீதியானவர்களின் விடுதலையையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

இரவு மற்றும் பகல் என்கிற சொற்கள் கூட உண்மைப் பொருளில் முக்கியத்துவம் உடையதாக இருக்கின்றன. தேவனுக்கு இசைவாக இருக்க விரும்பின அநேகரை பாவம் மற்றும் மரணம் அடிமைப்படுத்தி ஆளுகை செய்த ஆறாயிரம் வருட காலத்தை வேதாகமம் இரவு என்று குறிப்பிடுகின்றது. இந்த இரவு காலத்தில் தேவனுடைய ஜனங்கள், பார்வோன் மற்றும் எகிப்தியர்களால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட சாத்தான் மற்றும் அவனது ஊழியக்காரர்களால் அதிகமாக ஒடுக்கப்பட்டு வந்தார்கள். "சாயங்காலத்திலே அழுகை தங்கும், விடியற்காலத்திலே களிப்புண்டாகும்" என்று தீர்க்கதரிசி அறிவிக்கிறது போல அது ஆறாயிரம் வருட நீண்ட காலப்பகுதியாக இருந்திருக்கிறது. (சங்கீதம் 30:5)

காலை என்பது மாபெரும் நிஜமான ஓய்வு நாளாகிய ஏழாவது ஆயிர வருட நாளின் விடியலை குறிப்பதாக இருக்கும். பிறகு மேசியாவும், தெய்வீக வல்லமையால் மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்கு கடந்து சென்ற அவரது முதற்பேறானவர்களின் சபையும் ராஜ்யத்தின் மகிமையில் அமர்த்தப்படுவார்கள். பிறகு தேவனுடன் இசைவுக்கு வர விரும்புகிற அனைவரையும் ஆசீர்வதிக்கிற மாபெரும் பணி ஆரம்பமாகும்.

இரவு என்று குறிப்பிடப்படுகின்ற தற்காலத்தின் இருளுக்கு மாறாக, புதிய யுகமானது தற்காலத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாக இருக்கும் என்பதால் அது பகல் என்று உருவகமாக அழைக்கப்படுகின்றது. மேசியாவின் ராஜ்யமாகிய அந்த காலையில் அவர் மாபெரும் ராஜாவாக, ஒளியின் அதிபதியாக இருப்பார். அப்பொழுது இருளின் அதிபதி கட்டப்படுவான். ஓர் ஆயிரம் வருடம் கொண்ட அந்த மகிமையான யுகத்தில் தேவனுடன் இசைவுக்கு வர விரும்புகிற மனுக்குல சேனைகள் அனைவரும் இஸ்ரயேலராக ஆவார்கள். அவர்கள் உண்மையான மோசேயினால் மீட்டெடுக்கப்பட்ட பரதீசுக்கு படிப்படியாக வழி நடத்தப்படுவார்கள். ஏதேனில் ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமை -யினால் இழந்து போனதும், கல்வாரியில் இயேசுவினால் மீட்கப்பட்டதுமான அனைத்திலும் முழுமையான மீட்பை அடைவதில் விருப்பமில்லாதவர்களும் கீழ்ப்படியாதவர் -களுமாயிருப்பவர்கள் மட்டுமே தோல்வி அடைவார்கள்.

"இஸ்ராயேல் என் சேஷ்ட புத்திரன்"

எந்த ஒரு ஆசீர்வாதமும் பாவம் மற்றும் மரணத்தின் வல்லமையிலிருந்து எந்த ஒரு விடுதலையும் தேவனுடைய கிருபையினால் உண்டானது, நீதியின் கட்டாயத்தினால் உண்டானதல்ல. ஆகையால் அவர் அனுப்ப திட்டமிட்டிருந்த ஆசீர்வாதங்களானது ஆபிரகாமின் சந்ததி அல்லது பிள்ளைகள் மூலமாக மனுக்குலத்தை அடைய வேண்டும் என்று நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே தீர்மானிப்பதற்கு முழு உரிமை உடையவராக இருந்தார். இதை அவர் தெளிவாக, ஆனால் மறைமுகமான வழியில் தெரிவித்துள்ளார். ஆபிரகாம் பரலோகத்திற்குரிய சந்ததி மற்றும் பூமிக்குரிய சந்ததி என்று இருவித சந்ததிகளை உடையவராக இருப்பார் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆனால் யூதர்கள் இதை கவனிக்கவில்லை. அவர் கூறியதாவது: "உன் சந்ததி (1) வானத்து நட்சத்திரங்களைப் போலவும், (2) கடற்கரை மணலைப் போலவும் இருப்பார்கள்."

தேவன், ஆபிரகாமிடம் இதை விவரித்து கூறவில்லை. ஆனால் நாம் வாக்குத்தத்தத்தின் இந்த அம்சங்களை இப்பொழுது பார்க்கிறோம். நட்சத்திரங்களானது ஆபிரகாமின் பரலோக சந்ததியை, மேசியாவையும் அவரது மணவாட்டியாக உருவகமாக அழைக்கப்பட்ட அவரது சபையையும் குறிப்பிடுகின்றன. எண்ண முடியாத கடற்கரை மணல் என்பது "முதற்பேறானவர்களின் சபையாகிய" ஆவிக்குரிய சந்ததியின் மேசியாவின் ராஜ்யத்தில், முடிவாக பாவத்திலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் இரட்சிக்கப்பட்டு தெய்வீக கிருபைக்கும் நித்திய ஜீவனுக்கும் மீட்கப்பட்ட மிகவும் திரளானவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. தேவன் ஆபிரகாமின் மாம்சீக சந்ததியினரை மறந்துபோகவுமில்லை, தம்முடைய தயவை விலக்கிக்கொள்ளவுமில்லை. ஏனெனில் அவர்களுக்கே முதலாவது சலுகை அல்லது வாய்ப்பு வந்தது. மேலும் இவர்களிடமிருந்தே ஆவிக்குரிய ஆபிரகாமின் சந்ததியாகிய இந்த ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களின் முதலாம் அங்கத்தினர்கள் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டார்கள். அவர்களைக் குறித்து பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறதாவது: "நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்களானால் ஆபிரகாமின் சந்ததியாராயும், வாக்குத்தத்தத்தின்படியே சுதந்தரராயும் இருக்கிறீர்கள்." ஆபிரகாமுடன் செய்யப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தின்படி பாவத்தின் சாபமும், மரணமும் நீக்கப்பட்டு அவரது ஆவிக்குரிய சந்ததியும் சகல மனுக்குலமும் தெய்வீக ஆசீர்வாதத்தை பெறுவார்கள். (கலாத்தியர் 3:29; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:4,5; 22:3)

ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்கள் பூமிக்குரிய சுபாவத்திலிருந்து பரலோக சுபாவத்திற்கு மாறுவது நிறைவடைந்த பிறகு, தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் ஆபிரகாமின் மாம்சீக சந்ததிக்கு வர ஆரம்பிக்கும். இப்படியாக தேவனுடைய கிருபை, ஆவிக்குரிய சிலாக்கியங்கள் முதலாவது யூதர்களுக்கும், பூமிக்குரிய சிலாக்கியம், மானிட பூரணத்திற்கு வருதல் முதலாவது யூதர்களுக்கும் கிடைக்கும். (ரோமர் 11:25-33; அப்போஸ்தலர் 3:19-21)

முதற்பேறானவர்கள் இரத்தத்தினால் பாதுகாக்கப்பட்டனர்

இஸ்ரயேலின் முதற்பேறானவர்களிடத்தில் காண்பிக்கப்பட்ட தேவ கிருபையானது இரத்தத்தினால் மாத்திரமே என்பதை நாம் கவனிக்க தவறாதிருப்போமாக. உண்மையிலேயே பழைய ஏற்பாட்டின் வேத வாக்கியங்களின் முழு பாடமுமே பரிசுத்த பவுல் குறிப்பிடுவது போல, "இரத்தஞ் சிந்துதல் இல்லாமல் பாவ மன்னிப்பு உண்டாகாது" என்பதாகும். தெய்வீக கட்டளையின்படி இஸ்ரயேலர்கள் ஒரு வயதுள்ள பழுதற்ற ஆட்டுக்குட்டியை தெரிந்துகொண்டு, அதை அடித்து, அதன் இரத்தத்தை தங்கள் வீட்டு வாசலின் நிலைக்கால்களிலும் மேல் சட்டங்களிலும் தெளித்து, தங்கள் வீட்டுக்குள்ளிருந்து அதன் மாம்சத்தை புசித்ததின் மூலம் கர்த்தரிடத்தில் தங்கள் விசுவாசத்தை காண்பித்தனர்.

பஸ்காவானது நிழலாக இருந்ததால், ஆட்டுக்குட்டியும் இரத்தந்தெளிக்கப்படுதலும் கூட நிழலாக இருக்கின்றது. ஆட்டுக்குட்டியானது தேவ ஆட்டுக்குட்டியான இயேசுவை, கறைதிரையற்றவரும், பரிசுத்தரும், மாசில்லாதவரும், குற்றமற்றவருமான இயேசுவைக் குறித்தது. அவரது மரணமானது அவரது சொந்த பாவங்களுக்காக இல்லாமல், மனுக்குலத்தின் பாவங்களுக்காகவே ஆகும். இன்னும் கிறிஸ்து சபைக்காக மாத்திரம் மரிக்காமல் வேதவாக்கியங்கள் அறிவிக்கிறது போல, முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்காகவும் மரித்தார் என்பதை கவனிப்பது முக்கியமானதாக இருக்கிறது. சபையானது உலகத்தின் ஒரு சிறு பகுதியினரை மட்டுமே உடையதாக இருக்கிறது. அதாவது முதற்பேறானவர்களின் பகுதி. பரிசுத்த யாக்கோபு கூறுவது போல (1:18) தேவனுடைய சிருஷ்டிகளில் நாம் முதற்பலன்களாக இருக்கிறோம். சபையானது இரவிலே கடந்து போகப்படுகின்றனர். மற்றவர்களைக்காட்டிலும் முன்னரே விசேஷமாக இரட்சிக்கப்படுகின்றனர். ஆனால் இரத்தத்தின் புண்ணியத்தினால் மட்டுமே காக்கப்பட்டார்களே ஒழிய மற்றப்படியல்ல. இரத்தமானது முதற்பேறானவர்களை மாத்திரம் மூடவில்லை என்பது நிழலில் இரத்தமானது முதற்பேறானவர்களின் மேல் தெளிக்கப்படாமல் விசுவாச வீட்டாரை குறிக்கிற வீட்டின் மேல் தெளிக்கப்படுவதின் மூலம் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது.